

PESACH, Israëls verlossingsfeest, boordevol Evangelie

Handreiking om in huiselijk verband de rijkdom van het Evangelie van het Bloed van het Lam te gedenken en te vieren.

Wij leven in een heel bijzondere tijd. Je verstand staat stil, als je bedenkt, hoe door één klein, onzichtbaar virus de hele wereld wordt lamgelegd. Sport, muziekevenementen, koningsdag, 5 mei-vieringen, scholen, de meeste winkels, alles ligt stil. Ik geloof niet dat het ooit gebeurd is -ook niet tijdens oorlogen en epidemieën- dat ongeveer alle openbare, ook kerkelijke samenkomsten zijn gestopt of ten hoogste tot een kleinschalig samenzijn zijn teruggebracht. Juist nu wij verbannen lijken tot onze eigen huizen kan het Pesachfeest des te meer tot ons spreken. Het bevrijdingsfeest in Egypte, zo'n vierendertig eeuwen geleden (en nog steeds van kracht!) werd gevierd met een gezinsmaaltijd *binnenshuis*. Het kon je leven kosten als je je die nacht buiten de deur waagde!

Verwondering

Een van de zaken waar wij het meest voor moeten oppassen is, dat wij de dingen allemaal zo gewoon vinden. Of, wat net zo erg is, dat wij alles denken te weten. Het gevaar van het internet is, dat wij zouden denken dat het leven geen geheimen meer heeft. Weet je iets niet? Dan googel je even, en zie daar: dat weten we ook weer. Het Evangelie heeft een inhoud die je je niet door te googelen eigen maakt. Het is een Openbaring van God! Wat van de geboorte van Jezus geldt, geldt zeker ook van Zijn lijden, sterven en opstanding: *'Komt, verwondert u hier, mensen...!'* Wij staan op heilige grond, als wij het Evangelie van de Heere Jezus aan de hand van Pesach overdenken.

Doel

Het is niet de bedoeling, dat deze handreiking aan één stuk voorgelezen wordt. De bedoeling is dat gezinnen maar ook alleenstaanden aangemoedigd worden, om iets van de feestvreugde van Pesach mee te beleven en te vieren. Een paar praktische opmerkingen vooraf.

- Dit stuk is bedoeld voor die mensen, die *niet* vertrouwd zijn met de Pesachviering van de Joden (en van 'Messiaanse gemeenten'). Het wil enkele hoofdzaken aanstippen.
- Deze uiteenzetting wil u als gezin (of u en jij als je helemaal alleen thuis bent) helpen om de avond waarmee Pesach begint (zaterdagavond 27 maart) iets te beleven wat Israël ervoer in de nacht dat zij als volk uit Egypte verlost werd.
- Tegelijk willen wij met elkaar nagaan wat het betekent dat de Heere Jezus juist met Pesach gekruisigd werd.

Een paar praktische tips

- De Pesachmaaltijd in Egypte was **uiterst sober**. Op tafel stonden: een gebraden lam, ongezuurde broden en bittere kruiden (mierikswortel of iets dergelijks). Een lam

wordt sinds de verwoesting van de tempel niet meer genuttigd tijdens de Pesachvering. Een kaal lamsbotje herinnert er aan. Bijzonder, zeggen wij, want Hét LAM is geslacht! Dat moet vooral centraal staan.

- Het zou mooi zijn, als u of jij de **tafel** kunt **dekken**, of een klein tafeltje in de huiskamer er bij kunt zetten, met daarop (puur om een en ander te herinneren en voor de uitleg): een schaal met ongezuurd brood: matzes, of crackers of rijstwafels. Een schaaltje met (liefst bittere) groente. En vier bekers met druivensap of wijn. De bekers wijn ontbraken in Egypte, maar waren in Jezus' tijd al gebruikelijk.
- Zorg vooral dat iedereen in het gezin die kan lezen een **bijbeltje** voor zich heeft. U kunt als vader of moeder stukjes uit deze uitleg voorlezen, en dan het bijbehorende Bijbelgedeelte met elkaar lezen.
- En natuurlijk kun je met elkaar zingen. De Heere Jezus heeft de gebruikelijke **Psalmen 113 tot en met 118** ook gezongen toen Hij voor het laatst op aarde Pesach vierde! Daarnaast kun je andere bekende liederen zingen die het gezin kent, uit welke bundel ook. Lieder over het lijden van de Heere Jezus, en liederen over het Lam.

Wij willen nu Exodus 12 opslaan en daar de vinger leggen bij de hoofdzaken van het Pesach in het licht van de vervulling door het Lam, de Heere Jezus, de Messias. Wij doen dat door enkele korte kanttekeningen te plaatsen bij dit hoofdstuk.

Lezen: Exodus 12:1-13

Het nieuwe jaar begon vroeger in Israël altijd in de herfst. Maar nu gooit God Zelf de kalender om. Voortaan, zegt de HEERE, zal deze maand, waarop Ik jullie uit Egypte verlost en uitleidde, de belangrijkste maand zijn. Het begin van een nieuw jaar. Onder de meeste volken, ook onder ons, beginnen wij het jaar wel een beetje anders. Vuurwerk, geknal, herrie, drinkfeesten en veel criminaliteit. Het jaar in Israël moest beginnen met....de verzoening door het bloed van het Lam! (vs. 1,2)

- Hoe vieren wij nieuwjaar? Hoe begint Israël voortaan het nieuwe jaar?

De maand waarin de Uittocht uit Egypte viel, was de maand Nisan. Ongeveer maart/april. De hele maand staat in het teken van de Uittocht. Op de tiende van de maand moet een lam uit de kudde gezocht worden en apart gezet. Op de veertiende dag van die maand moet het geslacht worden. Een dienstknecht van God vroeg eens om opheldering hierover. God liet hem zien: Duizend jaar zijn in Mijn ogen als één dag. Heb Ik niet het Lam vier duizend jaar tevoren apart gezet om in de volheid van de tijd (na vier Godsdagen) geslacht te worden?

Niet zomaar een lam!

Een vader in Israël moest goed uitkijken, welk lam hij uit zijn kudde haalde om voor zijn gezin te slachten. Op drie dingen moest hij letten. Het moest een mannetje zijn (1). Eén jaar oud (2). En er mocht niets aan mankeren (3). Hoe heerlijk is dat vervuld in de Heere Jezus! Hij is

een Man , 'de Zoon des mensen'. Hij stierf in de kracht van Zijn leven, drieëndertig jaar oud. Hij is perfect, gaaf, volmaakt, zonder enige zonde. Als Jezus één keer, al was het maar een of twee seconden, gedacht zou hebben: nu even niet, Ik heb er even geen zin in, was het voor de hele wereld voor altijd verkeken en verloren geweest! Maar...Hij is het volmaakte Lam.

'Zie, het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt' (Joh. 1:29).

Vraag 2 : wat betekent het dat Johannes niet zo maar zegt: 'Zie, het Lam dat de zonde der wereld wegneemt, maar: *'Zie, het Lam **van God**, dat de zonde der wereld wegneemt'*?

Zingen: bijvoorbeeld Psalm 40:4 (Brandofferen, noch offer voor de schuld) of

Psalm 118:11 (De steen die door de tempelbouwers)

Zing of luister naar Joh. de Heer 615: Hallelujah, Lof zij het Lam of welk lijdens- en opstandingslied uit een bundel die je kent.

Binnenshuis

Is het niet bijzonder dat heel Israël die nacht in huis moest blijven? De verderfengel zou door heel Egypte gaan. Om overal de eerstgeboren zoon te doden. Hij zou ook bij de huizen van de Israëlitische gezinnen langs komen. De Israëlieten waren geen haar beter dan de Egyptenaars! Wat was de reden dat de doodsengel aan hun deur voorbijging (letterlijk: voorbijsprong= Pesach) ? Da Costa schrijft: er stond aan de voordeur niet geschreven: 'Israëlieten'. *Het bloed* van het lam was gestreken aan de bovendorpel en de zijposten van de voordeur.

Let op: niet op de benedendorpel. Het bloed mocht niet vertrapt worden! Maar aan bovendorpel en zijposten. Goed zichtbaar, als een getuigenis! *God* moest het Bloed zien. *'Wanneer IK het bloed zie, zal Ik ulieden [meervoud! het hele gezin, het hele volk!] voorbijgaan'*. (Ex. 12:13).

Wetenschappers zoeken koortsachtig naar een vaccin tegen corona. Zou er ooit een sterker middel tegen welke vijand ook gevonden worden dan het Bloed van Jezus? Door Zijn Bloed is de straf gedragen, de vloek weggedaan, onze schuld verzoend, de dood overwonnen, de satan de kop vermorzeld. Zou er voor enig huis en voor enig volk of mens echte veiligheid zijn buiten het Bloed dat Jezus op Golgotha vergoot?

Maar.... als dan alles is volbracht, waarom heeft het kwaad, de zonde en de duivel dan vrij spel in Nederland? Het antwoord kun je vinden in de volgende tekst.

Lees Hebreëën 11:28

Vraag 3: Heel Pascha spreekt van Gods verlossing. Wat is het enige dat Hij van Mozes, het volk en van ons vraagt?

Wat stond er bij de Pesachmaaltijd in Egypte op tafel?

Het ging God er niet om dat Israël die nacht zich zat zou eten. Er was genoeg. Daar niet van. **Eén lam per huis**, en als zij het lam niet op konden mochten ze het met de burens doen, in één huis. Maar het gaat om de boodschap die er in lag. Het lam mocht niet gekookt worden,

het moest aan het spit gebraden worden. In het vuur! Heeft Jezus de verlossing niet volbracht toen Hij hing in het vuur van Gods toorn over onze zonden en schuld? Dat was het eerste gerecht.

In de tweede plaats: zij aten **ongezuurde broden**, die vervolgens -in de derde plaats- gedoopt werden in **bittere kruiden**. Ongezuurd, zonder gist of rijsmiddel. De Israëlieten namen hele klompen deeg mee, om onderweg brood te bakken, maar zij hadden geen tijd gehad het deeg te laten rijzen. Het was ongezuurd, en daarmee ook: duurzaam, vrij van bederf. De bittere kruiden konden mierikswortel zijn. Wij zouden vandaag misschien de wortel van witlof nemen, want die is ook heel bitter. Het ging om de betekenis. Bittere kruiden herinnerden de Israëlieten aan de eeuwenlange zware, **bittere slavernij in Egypte**. En het herinnert ook aan het heel **bittere lijden en sterven van de Heere Jezus!**

Over de ongezuurde broden zegt Paulus iets heel moois.

Lees: 1 Korinthe 5:6-8

Elk voorjaar, dagen voor het begin van Pesach, zet een orthodoxe joodse vrouw het hele huis op de kop. Alles moet schoon. Letterlijk alles wordt afgesopt. Tot het speelgoed van de kinderen toe, die daar natuurlijk braaf aan meedoen. Er mag namelijk geen zuurdeeg in huis gevonden worden, al die zeven dagen van het Pesachfeest. Na die dag van het slachten van het lam volgden zeven dagen dat er geen enkel zuurdesem gegeten wordt. God had dit zeer streng bevolen!

Paulus heeft gehoord dat iemand in de gemeente in Korinthe zich aan een grove zonde heeft schuldig gemaakt. Zelfs de heidenen spreken er schande van. En...de gemeente in Korinthe doet er niets aan. Hoe bestaat het, zegt Paulus. Is Jezus niet ons Pesachlam? Heeft Hij niet voor de zonde geboet en die weggedaan? Ja, heeft Hij niet het zuurdesem van de zonde opgeruimd? Jullie zijn in Hem reeds ongezuurd. Hoe kunnen jullie dan nog met enig zuurdesem leven? Een klein beetje zuurdesem (gist) verzuurt immers het hele deeg? Zo wordt het nooit feest! Alleen breken met de zonden geeft feest! **'Zo laat ons dan feesthouden....'** zegt Paulus. Niet met zuurdesem van kwaadheid en boosheid maar *'met de ongezuurde broden van oprechtheid en waarheid'*.

Hier kunnen we gerust stoppen. Want om dit tot ons te laten doordringen hebben we allemaal de handen vol.

Laten we ons maar eens afvragen:

- Zijn wij op Jezus al uitgekeken? Hoe vaak kijken wij naar Hem op? Ook te midden van de noden van deze tijd?
- Ervaar je dat het een last is, te doen wat God van je vraagt of...een feest?
- Als Gods geboden een blok aan ons been zijn, in plaats van een lieve lust, komt dat dan niet omdat wij de Heere Jezus nog niet met ons hele hart en in geloof aanvaard hebben?

- Is er in ons leven zuurdesem? Gist het in ons.....van boosheid, bitterheid? Geldzucht? Onreinheid? Haat? Jaloezie? Afgoderij? Ongehoorzaamheid aan vader of moeder, leraren, politie, leidinggevendenden?
- Hoe lang zijn we van plan dit zuurdesem te laten voortwerken?
- Als God zegt; 'Heden, indien gij Zijn stem hoort, verhardt u niet?' welke dag bedoelt Hij dan met **heden**?
- Zijn wij ervan overtuigd dat het Evangelie van Jezus' Bloed, Zijn kruis en opstanding het medicijn is dat èn Israël èn alle volken, ook onze buurt, straat, familie, dorp en stad nodig hebben?
- Zijn wij bereid, dit Evangelie te helpen verspreiden?

Laten wij tijd nemen voor gebed en vooral dankzegging en aanbidding. Dat kan door een tijd van 'vrij gebed'. Dat kan ook door samen een aantal liederen van aanbidding en lofprijzing en van verootmoediging te zingen. En dan te eindigen met een persoonlijke gebed van de vader, die priester is in het gezin, of van moeder, uitlopende op een gezamenlijke bidden van het Onze Vader.

Wij wensen jullie een heel rijk gezegende Pesachweek!

Jan den Admirant